

РЕШЕНИЕ

№ 25439

гр. София, 29.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 1 състав, в
публично заседание на 05.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **8033** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 95 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по изпратена по подсъдност с Определение № 2391/ 07.08.2024 г. по адм. дело № 626/ 2024 г. по описа на Административен съд - Русе жалба на М. М. Б., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица] № 37, ет. 3, ап. 12, съдебен адрес: [населено място], [улица] № 7, вх. 3, ап. 8, срещу Решение № 2 от 04.07.2024 г. на началника на отдел „Местни данъци и такси“ към [община] могили, с което е отхвърлена жалбата й срещу Решение № 1 от 14.06.2024 г. на Ю. К. – орган по приходите, с което е отказано издаване на удостоверение за данъчна оценка на имот, находящ се в обл. Р., [населено място] могили, [улица] № 4.

В жалбата се излагат твърдения, че постановеният отказ е неправилен и необоснован. Жалбоподателката твърди, че е собственик на имота по силата на саморъчно завещание. Освен това счита, че не съществува законово изискване или разпоредба, която да предвижда, че за снабдяване с удостоверение за данъчна оценка на имот, ползвателят на административната услуга следва да представи нотариално удостоверение за собственост върху имота. По отношение на посоченото от административния орган решение на ВАС относно собствеността на имота жалбоподателката счита, че касае друг придобивен способ и не означава, че не е собственик на имота. Моли съда да отмени оспореното решение и да даде задължителни указания на ответния орган да издаде исканото удостоверение за данъчна оценка.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата. Претендира съдебни разноси.

Ответната страна оспорва жалбата с аргументи, изложени в писмено становище.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София - град, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с наведените от страните доводи, установи следното от фактическа страна:

С искане вх. №[ЕИК] от 01.06.2024 г. до [община] могили М. М. Б. е поискала издаване на удостоверение за данъчна оценка на имот, находящ се в обл. Р., [населено място] могили, [улица]№ 4. Към искането е приложено саморъчно завещание от 03.10.2014 г., съгласно което на М. М. Б. са завещани имоти, находящи се в [населено място] могили, [улица]№ 4, [населено място] могили, [улица]№ 5, заедно с дворно място, както и двустаен апартамент в [населено място], [улица]№ 37, ет. 3, ап. 12. В искането е посочено, че данъчната оценка е необходима във връзка с вписване пред Районен съд Бяла.

Искането е разгледано от орган по приходите – Ю. К., младши експерт „Местни данъци и такси“, който с Решение № 1 от 14.06.2024 г. е отказал издаването на удостоверение за данъчна оценка по подаденото от М. Б. искане вх. №[ЕИК] от 01.06.2024 г. Посочено е, че след извършена служебна проверка е установено, че имота, находящ се в [населено място] могили, [улица]№ 4, за който се иска издаване на удостоверение за данъчна оценка, е деклариран като собственост на друго лице, различно от заявителя. Изложено е, че съгласно чл. 3, ал. 2 от Приложение № 2 към ЗМДТ, удостоверение за данъчна оценка се издава за целите на облагането с данък върху наследствата и данък при придобиване на имущества, за определяне на държавните и нотариални такси в производствата по ГПК и в други предвидени от закона случаи, но към искането не е приложено удостоверение от нотариус или съдебен орган, от което да е видно, че действително е налице производство по реда на ГПК или по реда на друг закон. В допълнение се сочи, че на общинската администрация е служебно известно наличието на правен спор относно правото на собственост за описания имот между заявителката и трето лице, по който е постановено Решение № 51 от 01.07.2021 г. по гр. дело № 1854/ 2020 г. по описа на ВКС, съгласно което за собственик на имот, находящ се в [населено място] могили, [улица]№ 4 е признато друго лице, различно от подалото искането за издаване на удостоверение за данъчна оценка.

С жалба вх. № Ж-6 от 25.06.2024 г. М. М. Б. е оспорила Решение № 1 от 14.06.2024 г. пред началника на отдел „Местни данъци и такси“.

С Решение № 2 от 04.07.2024 г. на началник отдел „Местни данъци и такси“, [община] могили, е отхвърлена подадената от М. М. Б. жалба № Ж-6 от 25.06.2024 г.

С оглед на така изложените факти, Съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице, което е адресат на административния акт и за което последният се явява неблагоприятен, в законоустановения срок за обжалване и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол съгласно чл. 95, ал. 1 от ДОПК. С оглед на изложеното жалбата е процесуално допустима, поради което подлежи на разглеждане по същество.

В настоящия случай обжалваният акт представлява отказ за издаване на документ, който е от значение за признаване и упражняване на права по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а в ал. 3 е регламентирано, че в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите. Съгласно чл. 7 от ДОПК органите по приходите притежават компетентност да издават административни актове в производствата, регламентирани в същия закон.

В разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Приложение № 2 от ЗМДТ са посочени материално и териториално компетентните органи за определяне на данъчната оценка на недвижимите имоти, а именно служителите на общинската администрация по местонахождение на имота. В настоящия случай обжалваният отказ за издаване на удостоверение за данъчна оценка на имот, находящ се в [населено място] могили, обл. Р., е издаден от началник отдел „Местни данъци и такси“, [община] могили, който съгласно цитираните разпоредби е компетентният административен орган.

Обжалваният акт е издаден в писмена форма, не се установяват допуснати нарушения на процесуалните правила в административното производство по издаването му.

Оспореният отказ за издаване на удостоверение за данъчна оценка е постановен с мотив, че М. М. Б. не се е легитимира като собственик на имота, по отношение на който е поискала издаване на удостоверението.

Съгласно чл. 11, ал. 1 - 5 от ЗМДТ данъчно задължени лица по този закон са собственикът на недвижим имот; лицето, в полза на което е учредено вещно право върху недвижим имот; концесионерът при концесия; и лицето, на което е предоставен за управление имот - държавна или общинска собственост.

Съгласно горната разпоредба правилото е, че удостоверение за данъчна оценка се издава на собствениците на недвижими имоти, както и на лица, упълномощени да представляват собственика; наследниците по закон и по завещание и заветниците на починал собственик; лица, определени за управители на държавни или общински имоти по силата на съответна заповед; лица, титуляри на правото на строеж, при прехвърляне на право на строеж и ползватели на недвижим имот.

Същевременно в разпоредбата на чл. 3 от Приложение № 2 към ЗМДТ няма ограничение относно субектите, които имат право да получат удостоверение за данъчна оценка, но ал. 2 имплицитно съдържа тези субекти, регламентирайки случаите, в които се издава такова удостоверение. Тя гласи, че удостоверение за данъчна оценка се издава за целите на облагането с данък върху наследствата и данък при придобиване на имущества, за определяне на държавните и нотариалните такси в производствата по Гражданския процесуален кодекс и в други предвидени от закона случаи. Правилото не е лимитативно предвид употребата на изрази „и в други предвидени от закона случаи“.

Съгласно т. 3 от Разяснение № 08-В-7 от 8.07.2014 г. на НАП относно издаване на удостоверение за данъчна оценка на недвижим имот органите по приходите на общините могат да откажат издаването на удостоверение за данъчна оценка в две основни хипотези - при искане за издаване на данъчна оценка на обекти, за които не

може да бъде издадена данъчна оценка по ЗМДТ и при подадено искане от лице, което няма право да иска издаване на удостоверение.

Съдът намира, че правилно административният орган е отказал издаването на М. Б. на удостоверение за данъчна оценка на имот, находящ се в [населено място] могили, [улица].

В настоящия случай искането за издаване на удостоверение за данъчна оценка е подадено от лице, което не е доказало необходимите предпоставки за получаване на този документ

По делото не са налице доказателства, от които да се установи, че М. Б. е собственик на имота, находящ се в [населено място] могили, [улица], нито че е страна в производство по Гражданския процесуален кодекс по отношение на същия.

Не е представено удостоверение от нотариус, от което да се установи, че исканото удостоверение за данъчна оценка е необходимо на жалбоподателката във връзка с висящо нотариално производство, по което същата да е страна.

В подаденото искане за издаване на удостоверение за данъчна оценка до [община] могили М. М. Б. е посочила, че оценката е необходима във връзка с „вписване“ и следва да послужи пред РС Бяла Слатина, но доказателства в тази насока не са ангажирани. Не е представено съдебно удостоверение, издадено от Районен съд Бяла Слатина, нито какъвто и да било друг документ, от който да се установи наличието на висящо съдебно производство по отношение на този имот, по което жалбоподателката да е страна, и което да може да удостовери наличието на правен интерес за получаване на исканото удостоверение за данъчна оценка.

Представено е единствено копие от саморъчно завещание от 03.10.2014 г. от М. С. Д., съгласно което последният завещава на М. М. Б. къща в [населено място] могили, обл. Р., [улица] [улица], заедно с дворното място, както и двустайния си апартамент в [населено място], [улица]. Както правилно е посочил ответникът обаче, по отношение на посочения имот, находящ се в [населено място] могили, [улица] постановено Решение № 51 от 01.07.2021 г. по гр. дело № 1854/ 2020 г. по описа на Върховният касационен съд на Република България, с което е признато за установено по предявен иск с правно основание чл. 108 от СЗ, че друго лице (Д. С. З.) е собственик на имота, като М. М. Б. е осъдена да предаде владението върху имота и да заплати разноски за трите инстанции.

Действително при определени хипотези удостоверение за данъчна оценка може да бъде издадено и на лица извън собствениците на недвижим имот, сред които са лица, претендиращи придобиване на собственост по давност, заветници, наследници и др., но както беше посочено в случая не са налице изброените хипотези. Освен, че М. Б. не е собственик на недвижимия имот, по отношение на имота не е налице висящо съдебно или нотариално производство, което да обуславя необходимост от издаване на исканото удостоверение за данъчна оценка.

В обобщение съдът приема, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в установената форма, без допуснати съществени процесуални нарушения, при правилно приложение на закона и в съответствие с неговата цел. С оглед на това е дължимо отхвърляне на оспорването.

С оглед на изложеното, Административен съд София - град, Трето отделение, 1 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. М. Б., ЕГН [ЕГН] срещу Решение № 2 от 04.07.2024 г. на началника на отдел „Местни данъци и такси“ към [община] могили, с което е отхвърлена жалбата ѝ срещу Решение № 1 от 14.06.2024 г. на Ю. К. – орган по приходите, с което е отказано издаване на удостоверение за данъчна оценка на имот, находящ се в обл. Р., [населено място] могили, [улица] № 4.
Решението е окончателно на основание чл. 97 от ДОПК.

СЪДИЯ: